

РЕШЕНИЕ

№ 8478

гр. София, 13.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3154** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) С., срещу Решение № 793 от 15.02.2024 г., постановено по АНД № 15267/2023 г. по описа на СРС, НО, 132 състав. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № С-14-3081/28.08.2023 г., издадено от директора на РИОСВ - С., с което на основание чл. 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ вр. чл. 20, ал. 1 от Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, за нарушение на част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации, му е наложена еднократна санкция в размер на 1956,12 лева.

С жалбата се оспорват изводите на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството. Твърди се, че в случая при посочване датата на нарушението е съобразена разпоредбата на чл.57, ал.1 от ЗАНН като е посочена датата на последното докладвано превишение. Позовавайки се на чл.3

от НАРЕДБА за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емиционни норми ограничения (Наредбата) във връзка с Инструкция № 1 от 03.07.2000г. за изискванията към процедурите за регистриране, обработка, съхранение, представяне и оценка на резултатите от собствените непрекъснати измервания на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници (Инструкция № 1) излага твърдения, че АНО е нормативно задължен да наложи годишна (еднократна) санкция на всички допуснати нарушения, а датата на нарушение е на последното отчетено превишение. Оспорва се и изводът на съда, че в НП следва да бъде вписано какво е превишението, тъй като размерът на същото не е обект на изследване. В заключение от съда се иска да потвърди обжалваното НП.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Бозов, който поддържа касационната жалба.

Ответната страна – „Топлофикация София“ ЕАД е представила отговор на касационна жалба, в който са изложени съображения за правилност на първоинстанционния акт, макар и с различни основания. Според ответника, сочените като основания за наложената санкция разпоредби на чл.69, ал.3ООС и чл.20, ал.1 от Наредбата са бланкетни и не съдържат състав на нарушение като позоваването на чл.5 от Наредбата също не съдържа конкретен такъв. Изложени са и пространни съображения за допуснато съществено процесуално нарушение доколкото в производството няма издаден АУАН. В съдебно заседание ответникът се представлява от юрк. Д., която поддържа отговора на касационна жалба и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП – прокурор В. моли съда да потвърди решение на СРС.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че: „Топлофикация София“ ЕАД, обект ТЕЦ „С. И.“ притежава комплексно разрешително № 30/2005г. за експлоатация на горивна инсталация с номинална топлинна мощност 2014,4 MWth- производство на топлоенергия, включваща 7 броя енергийно парогенератори и 8 броя водогрейни котли и инсталация за производство на водород. Комин 3 на обект ТЕЦ „С. И.“ включва емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от дейността на водогрейни котли 1,2, 3 и 4 на гориво природен газ, явяващи се горивни инсталации, изгарящи природен газ, с изключение на газови турбини и газови двигатели. Режимът на работа на обекта е непрекъснат.

На 23.02.2023 г. дружеството е представило в РИОСВ годишен доклад за 2022 г. за емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от Комин 3 на обект ТЕЦ „С. И.“. Докладът бил проверен от св. А. - главен експерт, който установил, че в него било отразено превишаване на три броя средномесечни стойности на нормите на

допустими емисии на азотни оксиди - за месеците януари /средномесечна стойност 105,2 mg/Nm³ при норма за допустима емисия 100 mg/Nm³/, март /111,8 mg/Nm³/ и май /104,3 mg/Nm³/. Установил и, че били отразени превишавания на 28 броя среднодневни стойности на нормите на допустими емисии на азотни оксиди на 25.01.2022г., 26.02.2022г., 27.02.2022г., 28.02.2022г., 01.03.2022г., 02.03.2022г., 03.03.2022г., 04.03.2022г., 06.03.2022г., от 08.03 до 23.03.2022г., 30.04.2022г., 01.05.2022г. и 02.05.2022г.

За проверката св. А. изготвил констативен протокол № 3/31.03.2023г., в който отразил тези превишавания. Във връзка с констатираните превишавания на нормите на допустими емисии на азотни оксиди, на 07.04.2023 г. изготвил предложение до директора на РИОСВ-С. за налагане на еднократна санкция на „Топлофикация София” ЕАД за извършено на 02.05.2022 г. нарушение на чл. 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ вр. чл. 20, ал. 1 от Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, за нарушение на част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

Въз основа на констативния протокол и предложението е издадено и обжалваното НП. С него е прието, че нарушението е извършено на 02.05.2022г.

При така установената фактическа обстановка съдът е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения засягащи правото на защита на санкционираното лице.

На първо място районният съд е приел, че е налице неяснота относно датата на нарушението, доколкото се сочи една такава, а в обстоятелствената част на НП са описани 3 месечни и 28 дневни превишения. На следващо място според районния съд е налице и непълно описание на нарушението, като липсват съставомерни признаци. Относно превишаването на три броя средномесечни стойности на нормите на допустими емисии на азотни оксиди се сочи с колко е превишен допустимият праг, но това не е сторено при описанието на 28-те превишавания на среднодневните стойности, включително и за датата, на която е прието, че е извършено нарушението. Последно, съдът е приел, че е налице несъответствие между установеното нарушение и санкционната норма. Според районния съд е неясно, защо е използвана формула, при която има показатели, съдържащи стойности за една календарна година, при положение, че се касае за деяние, извършено на конкретна дата и не би ли следвало да се вземе предвид броя часове за деня, в който е извършено процесното деяние респ. да се използва друга формула.

Така постановеното решение на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

На първо място следва да бъде отхвърлено възражението на ответника за допуснато нарушение поради несъставянето на АУАН. Административно-наказателната процедура по налагането на настоящата санкция по реда на чл. 69 - чл. 69в от ЗООС е специална, доколкото установяването на нарушението не се установява с акт за административно нарушение по смисъла на чл. 36, ал. 1 и чл. 42 от ЗАНН, а въз основа на документите, изчерпателно изброени в чл. 69 а, ал. 1 ЗООС, поради което не се обсъжда чл. 167 ЗООС. Допълнителен аргумент е § 4 от ПРЗ на Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените

емисионни норми и ограничения: " Наредбата се приема на основание чл. 69, ал. 8 от Закона за опазване на околната среда във връзка с чл. 83, ал. 1 и 2 от Закона за административните нарушения и наказания ", както и чл. 1, ал. 3 от наредбата (в този смисъл и Р № 6586 от 02.11.2023г. по канд № 8088/2023г. на АССГ).

С посочените разпоредби е регламентирана процедурата, при която производството по установяване на нарушението започва с констативен протокол, който има за цел да привлече нарушителя към административнонаказателна отговорност като очертае неизпълнението от страна на жалбоподателя със съответстващите характеристики от обективна страна на извършеното, за да гарантира правото на защита на жалбоподателя.

Видно от приложения протокол № 3-СИ-ГД/2022 от 16.03.2023 г. на Директора на РИОСВ за оценка на резултатите от проведени СНИ от комин № 3, енергийни котли № 1, 2, 3 и 4 към обект ТЕЦ „С. И.“, се констатира че:

1. средномесечните стойности за периода на експлоатация по отношение на замърсителите азотни оксиди - не са спазени

- установени са превишения на 3 броя средномесечни стойности превишаващи нормата за допустима емисия (НДЕ) (100 mg/Nm), определена съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.):

- за месец януари - средномесечна стойност 105,2 mg/Nm³ при НДЕ 100 mg/Nm³, съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.);

- за месец март - средномесечна стойност 111,8 mg/Nm³ при НДЕ 100 mg/Nm³, съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.);

- за месец май - средномесечна стойност 104,3 mg/Nm³ при НДЕ 100 mg/Nm³, съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.).

2. среднодневните стойности по отношение на замърсителите за азотни оксиди - не са спазени, установени са 28 превишения на среднодневни стойности, превишаващи 110 % от НДЕ (100 mg/Nm³), определени съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г., доп.).

За 25.01.2022г., 26.02.2022г., 27.02.2022г., 28.02.2022г., 01.03.2022г., 02.03.2022г., 03.03.2022г., 04.03.2022г., 06.03.2022г., от 08.03 до 23.03.2022г., 30.04.2022г., 01.05.2022г. и 02.05.2022г

Същото е посочено в констативен протокол № 3/31.03.2023 г., връчен на упълномощено от представляващия дружеството лице, и в предложението по чл. 69а от ЗООС от 07.04.2023 г.

Правилен е изводът на районния съд, че е налице непълно описание на нарушението, като липсват съставомерни признаци. Както жалбоподателят сам посочва в касационната си жалба деянието не е съставомерно с простото надвишаване на нормата от (100 mg/Nm³).

Съгласно чл.35 от ИНСТРУКЦИЯ № 1 от 3.07.2003 г. за изискванията към процедурите за регистриране, обработка, съхранение, представяне и оценка на резултатите от собствените непрекъснати измервания на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници

При извършване на СНИ съответните НДЕ на вредни вещества не са превишени в случаите, когато в рамките на разглежданата календарна година са изпълнени следните условия:

1. нито една средномесечна стойност (изчислена като средна стойност от всички стойности съгласно чл. 5, т. 6, регистрирани през съответния месец) не превишава съответната НДЕ;
2. 97 % от всички 48-часови средни стойности за серен диоксид и прах не превишават 110 % от НДЕ на тези замърсители;
3. 95 % от всички 48-часови средни стойности за азотни оксиди не превишават 110 % от НДЕ.

Съгласно горното, за да е налице превишение, обуславящо нарушение, в първия случай е достатъчно само за един от месеците на разглежданата календарна година да е установено, че средномесечната стойност превишава съответната НДЕ. В другия случай е необходимо да бъде установено, че повече от 5% от всички 48-часови средни стойности за азотни оксиди превишават 110% от НДЕ.

Видно от констатациите на АНО са установени два вида превишение. Първото касае средномесечните стойности като са посочени допустимата средномесечна стойност за периода на експлоатация по отношение на замърсителите, по какъв начин е определена тя, каква е средномесечната стойност, установена за обекта за посочените месеци, което пък позволява да се установи и колко е превишението ѝ спрямо допустимата.

Не така ясно стоят обаче констатациите на АНО за вторият вид допуснато превишение, това на среднодневните стойности, за които са посочени само допустимата стойност за периода на експлоатация по отношение на замърсителите и по какъв начин е определена тя, но не са посочени установените среднодневни стойности за обекта за посочените дни, което би позволило да се установи има ли превишение и какво е то, както и липсват констатации на какво основание се приема за съставомерно нарушението. Както районният съд правилно е отбелязал не е посочен признак от обективната страна на нарушението. За да е наясно в какво се изразява нарушението, същото следва да бъде описано в достатъчна степен и подкрепено с необходимите за това доказателства. В противен случай е ограничена възможността провереното лице да разбере какво е отправеното спрямо него административнонаказателно обвинение, а оттам и то да организира своята защитна теза. Следва да бъде отбелязано, че тези стойности не са посочени нито в протокола на Директора на РИОСВ за оценка на резултатите от проведени СНИ, нито в констативен протокол, в предложението за налагане на санкция или пък в НП. Производството по налагане на санкция е особено, но не отпада изискването за яснота на вмененото обвинение. Така както ЗАНН не допуска АУАН и НП да препращат към доказателстваната маса по отношение на фактите, така и в това производство в констативния протокол, следва ясно да са очертани съответстващите характеристики от обективна страна на извършеното.

Основателни са възраженията и на ответника, че липсва прецизност и яснота при квалифицирането на нарушението. Разпоредбите на закона и в частност на чл.20 от

Наредбата са бланкетни и следва да бъдат запълнени с препратка и точно посочване на нарушената разпоредба определяща съответните норми. О. това чл.20 от Наредбата дава в алтернатива три състава: на изпускане в атмосферния въздух на: 1. отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества /замърсители/ над нормите за допустими емисии 2. над определените емисионни норми или 3. ограничения, вкл. и кумулативното им осъществяване, поради което следва всякога да бъде разграничено словестно коя от сочените хипотези АНО счита за осъществена. АНО е този, който следва да посочи нарушената материална разпоредба като е недопустимо същата да се вменява в условията на алтернативност.

При тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да се остави в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XXV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 793 от 15.02.2024 г., постановено по АНД № 15267/2023 г. по описа на СРС, НО, 132 състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) С. да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД сумата от 80 (осемдесет) лева , представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: